

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Bouzad Mohamed,
reprezentat de avocata Negru Cristina,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Bouzad Mohamed împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație, Direcția Azil și Apatridie, cu privire la anularea deciziei și obligarea
emiterii actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-782/25
NR. PIGD2-24046300-01-3ra-11112025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. Gh. Stratulat
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, V. Sîrbu, A. Cașcaval

19 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Bouzad Mohamed, reprezentat de avocata Negru Cristina,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 26 aprilie 2024 Bouzad Mohamed a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea deciziei Direcției azil și apatridie al IGM nr. 673/24/DAA din 13 martie 2024, de respingere a cererii de azil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

2. În motivarea acțiunii depuse a indicat că, nu poate să revină în XXXXX din circumstanțele expuse în interviul la Inspectoratul General pentru Migrație. Contrar acestor afirmații, însă, Inspectoratul General pentru Migrație, a constatat că situația din țara de origine a reclamantului Bouzad Mohamed nu prezintă un pericol atât pentru viața cât pentru și securitatea sa. Reafirmă că nu poate să se întoarcă în XXXXX din motiv că nu se simte în siguranță.

3. În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în temeiul art. 219 din Codul administrativ, art. 16, art. 17 și art. 19 al Legii privind azilul, care prevăd că, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecție umanitară; c) protecție temporară; d) azil politic. Statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă. Protecția umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărei privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămrile grave definite la art.45

alin.(3) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește să obțină protecția respectivei țări.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

4. Prin hotărârea din 20 ianuarie 2025, a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Bouzad Mohamed, a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

5. La data de 25 ianuarie 2025, avocata Negru Cristina, în interesele lui Bouzad Mohamed, a contestat cu apel hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 ianuarie 2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

6. Prin decizia din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Negru Cristina, în interesele lui Bouzad Mohamed, și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, din 20 ianuarie 2025.

7. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr. 673/24/DAA din 13 martie 2024, prin care a fost respinsă cererea de azil.

8. Totodată, instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei rezultă că, Bouzad Mohamed, s-a născut la XXXXX, în or. XXXXX, XXXXX, este de naționalitate XXXXX și de religie XXXXX.

9. La 01 decembrie 2022 solicitantul de azil Bouzad Mohamed, s-a adresat la Inspectoratul General pentru Migrație cu o cerere de acordare a azilului în Republica Moldova, care la 13 martie 2024 de către Direcția azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, i-a fost refuzată. Din nota de interviu, rezultă că, Bouzad Mohamed, la 29 noiembrie 2022 a plecat legal din XXXXX în Turcia din cauza problemelor familiale. A remarcat faptul că în XXXXX, avea probleme cu familia prietenei sale, care erau împotriva relației lor. Acestea i s-a interzis să iasă din casă. Drept urmare, prietena lui a început să aibă probleme psihologice și chiar să dorea să se sinucidă. A decis că trebuie să părăsească țara sa de origine și la data de 01 decembrie 2022, a intrat în Republica Moldova.

10. Referitor la motivul solicitării azilului, acesta a declarat că în XXXXX are frică pentru viața sa. Motivul pentru care nu dorește să revină în XXXXX, este că nu se simte în siguranță.

11. Instanța de apel a notat cu referire la aspectul elucidat în acțiunea înaintată și în cererea de apel, în sensul că reclamantul/apelant are teama pentru viața sa, că Bouzad Mohamed a părăsit țara sa de origine în lipsa unor circumstanțe care l-ar constrânge la asemenea pas, în mod legal, în baza actelor de identitate eliberate de autoritățile XXXXX, urmărind să ajungă într-un final în Republica Moldova, respectiv, nu a probat afirmația că se teme de persecuțiile sau a riscului real de a fi suspus unor vătămări grave pe care le poate suferi în țara sa de origine XXXXX, or, nu au fost relevate nici un fel de circumstanțe sau probe care să arate că la revenirea sa în XXXXX acesta ar putea fi supus unui risc real de tratamente inumane.

12. În acest context, instanța de apel a evidențiat că, solicitantul de azil nu a individualizat nici o acțiune, care ar fi îndreptată asupra sa, ce ar prezenta un pericol pentru viața personală.

13. Or, la caz, temerea solicitantului de azil cu privire la cererea de azil nu este întemeiată din punct de vedere subiectiv și obiectiv, corespunzător, corect a fost stabilit că cererea lui Bouzad Mohamed, nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 19 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270 din 18 decembrie 2008.

14. În aceeași ordine de idei, instanța de apel a subliniat că, apreciază ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, precum că la caz, nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului lui Bouzad Mohamed, din motiv că ultimul nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantului de a fi persecutat sau existența riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara de origine.

15. În aceeași ordine de idei, instanța de apel a subliniat că apelantul nu a administrat careva probe, care să demonstreze asupra faptului că în caz de reîntoarcere în țara de origine, viața sa se află în pericol, cât și faptul că există un risc real de a fi supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, or persoana care pretinde că va fi supusă unui risc, trebuie să susțină afirmațiile sale cu probe incontestabile și convingătoare.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 31 octombrie 2025, Bouzad Mohamed, reprezentat de avocata Negru Cristina, a declarat recurs împotriva deciziei din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

17. În motivarea recursului, Bouzad Mohamed, reprezentat de avocata Negru Cristina, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

18. Consideră recurentul că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

19. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

20. Prin referința din 01 decembrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția juridică și management documente, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Bouzad Mohamed, reprezentat de avocata Negru Cristina.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

22. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

23. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă

acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

24. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantului recurentului la 30 octombrie 2025 (f.d.70), iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

26. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

27. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

28. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

31. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

32. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

34. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

35. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel,

conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

36. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Bouzad Mohamed, reprezentat de avocata Negru Cristina.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni